

ВЛЕВЕТІВЫЙ, αμ, σε. ἐπιθ.
=КЛЕВЕТЛИВЫЙ.

ВЛЕВЕТЛИВЫЙ, αμ, σε. ἐπιθ. λοί-
δορος, κατήγορος, διάβολος,
συκοφάντης, διαβλητικός.

ВЛЕВЕТНИКЪ, α. ἀρσ. συκοφάν-
της, διάβολος, κατήγορος.

ВЛЕВЕТНЫЙ, αμ, σε. ἐπιθ. =КЛЕ-
ВЕТАТЕЛЬНЫЙ.

ВЛЕВРѢТЪ, α. ἀρσ. συνέταιρος,
σύνδουλος, ἐτάρχος.

ВЛѢЙ, α. ἀρσ. ἄσφαλτος, κόλ-
λα. §—РЫБНЫЙ. ἰχθυοκόλλα.

§—ДРЕВЕСНЫЙ. κόμμι §—Ѡ-
ГНЕТВОРНЫЙ. πισσάσφαλτος.
ἀσφαλτόπισσα.

ВЛЕНѢ, ѣши(προ). παρτ. κλάχъ
(καὶ κλενάχъ). καταράσμαι
-ῶμαι, ἐπαράσμαι. -ῶμαι. κα-
τεύχομαι. =проклинаю. §μεσ.

-εα. ὄμνυμι, ὀμνύω, ὀρκωμο-
τέω-ῶ, (ὁ ἀόρ. αὐτοῦ ἀεὶ ἀ-
ναύξ. κλάχεα. ὄμοτα. ὁ δὲ
μέλ. περιφραστ. ἢ ὅμοιος τῶ
ἐνεστ. αὐξηθέντες δὲ οὗτοι
οἱ δύο χρόνοι, ἔχουσι τὴν за
(κλάχεα), за(κλενάεα). §КЛЕ-
НѢЕА ВО ЛЖѢ. ἐπιορκέω-ῶ.

ВЛѢРІКЪ, α. ἀρσ. κληρικός(ἄλ-
λως ΠРІЧЕТНИКЪ, ЦЕРКОВНИКЪ,
ЦЕРКОВНОСЛУЖИТЕЛЬ).

ВЛѢРЪ, α. ἀρσ. (ἐλλ.) κληρὸς
(τὸ ἱερατεῖον. ἄλλως κλη-
ροєъ ἢ ПРІЧЕТЪ ЦЕРКОВНЫЙ).

ВЛѢТКА, η. θηλ. (ὑποκοριστ.
τοῦ κλέть) οἰκίσκος, δωμά-
τιον (κοιν. ὄνταδάκι). 2) κάρ-
ταλλος, κλωβίον.

ВЛѢТЬ, η. θηλ. ταμείον, τα-
μειῖον, κοιτῶν, κοιτώνιον,
κοιτωνίσκος.

ВЛЮЧАЕТСЯ. ἀπροσ. παρτ. κлю-
чашеа. ἀор. κлючіеа. τυγ-
χάνει, συμβαίνει, λαγχάνει,
2) ἀρμόζει, ἐφαρμόζει (κοιν.
ἔταιριάζει). =приключается.

ВЛЮЧИМЫЙ, αμ, σε. ἐπιθ. ἐπι-
τήδειος, ἀρμόδιος, πρόσφο-
ρος, χρήσιμος. πρβλ. при-
личный.

ВЛЮЧЬ, чя, ἀρσ. κλείς.

ВЛЮЧЬ, пця. ἀρτ. =сѢТЬ.

ВЛѢТВА, ѣ. θηλ. κατάρα, ἀ-
ρά. §КЛѢТВѢ ТВОРЮ СЯ КИМЪ
Ѡ ЧЕМЪ. συνόμνυμι - μνύω,
συνωμοσίαν ποιῶ.

ВЛѢТВЕННЫЙ, αμ, σε. ἐπιθ. (κτη-
τοῦ κλέтва) ὁ τοῦ ὄρκου,
τῆς ὀρκωμοσίας, ὀρκωμοτι-
κός. §ВО ДА КЛѢТВЕННАА. τὸ
ὔδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον.

ВЛѢТВОПРЕСТЪПЛЕНІЕ, ѣ. οὐδ.